

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Mgr. L. T.**
zastoupená advokátem JUDr. Ondřejem Tošnerem, Ph.D.
sídlem Slavíkova 23, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti:

- i) **CPI BYTY, a.s.**
sídlem Vladislavova 1390/17, Nové Město, 110 00 Praha 1
- ii) **CETIN a.s.**
sídlem Českomoravská 2510/19, Libeň, 190 00 Praha 9
- iii) **Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a.s.**
sídlem 28. října 1235/169, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava
- iv) **ČEZ Distribuce, a.s.**
sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín IV-Podmokly

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2022, č. j. MSK 143160/2022, ve věci
prodloužení platnosti územního rozhodnutí,

Shodu s prvopisem potvrzuje

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 23. 1. 2023 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 143160/2022 ze dne 9. 12. 2022, jímž bylo zčásti potvrzeno a zčásti změněno prvostupňové rozhodnutí Městského úřadu Český Těšín č. j. MUCT/94025/2021 ze dne 30. 8. 2022. Rozhodnutími správních orgánů byla k žádosti stavebníka, jímž je zúčastněná osoba iv), prodloužena platnost územního rozhodnutí č. j. MUCT/34474/2019 ze dne 22. 8. 2019 pro stavbu distribuční soustavy v elektroenergetice „Český Těšín, Smetanova 429/3, NNk“. Důvodem pro prodloužení platnosti územního rozhodnutí bylo nedokončené vyvlastňovací řízení.
2. Žalobkyně v žalobě předně uvedla, že skutečnost, že si stavebník nedovedl obstarat potřebné podklady po dobu původní platnosti územního rozhodnutí, by měla jít k jeho tíži. Poukázala na to, že stavebník nezískal v době platnosti územního rozhodnutí všechna práva k realizaci dané stavby z toho důvodu, že navrhl trasu kabelového vedení způsobem, který nepřipustně zasahuje do vlastnického práva žalobkyně. Připomněla, že předmětné vedení lze lépe vést v jiné trase. Dále žalobkyně uvedla, že prodloužení platnosti daného územního rozhodnutí ji znemožňuje užívání jejího pozemku p. č. X v k. ú. X, kde hodlá zřídit parkovací místa. Nelze upřednostnit zájem jiné osoby, která předmětný pozemek nevlastní, před zájmy žalobkyně jako vlastníka pozemku. Žalobkyně dále poukázala na to, že během správního řízení navrhovala přerušování řízení do právní moci rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě o žalobě týkající se omezení jejího vlastnického práva k pozemku p. č. X.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 7. 3. 2023 navrhl žalobu zamítnout, kdy pro korelaci žalobních a odvolacích námitek odkázal na obsah napadeného rozhodnutí.
4. Osoba zúčastněná na řízení iv) se v podání ze dne 7. 3. 2023 vyjádřila k věci samé. Uvedla, že žalobní důvody nejsou důvodné. Zdůraznila, že námitka vedení kabelu jinou trasou se míjí s podstatou napadeného rozhodnutí a že předmětná stavba je uskutečňována ve veřejném zájmu a že ve věci bylo vydáno pravomocné vyvlastňovací rozhodnutí. Uvedla dále, že žalobkyně téměř neuvádí žádné skutečnosti svědčící o zkrácení jejích práv napadeným rozhodnutím, není vinou zúčastněné osoby, že nemohla započít stavbu za situace, kdy ji žalobkyně blokuje v rámci vyvlastňovacího řízení, není důsledkem liknavého jednání stavebníka.
5. Žalobkyně v replice ze dne 14. 4. 2023 reagovala na vyjádření osoby zúčastněné na řízení iv). Rozporovala, že by jednala obstrukčně, naopak uvedla, že se pouze brání neoprávněnému omezení svého vlastnického práva. Připomenula, že žaloba proti rozhodnutí o zřízení věcného břemene má odkladný účinek. Dále polemizovala s vhodností navržené trasy

kabelového vedení. Bez ohledu na charakter konkurujících si zájmů nelze rezignovat na ústavně zaručenou ochranu vlastnického práva. Není pravdou, že by žalobkyně netvrdila zkrácení svých práv, neboť argumentuje zásahem do práva vlastnického.

6. Žalobkyně požádala o přiznání odkladného účinku žaloby, její žádosti nebylo usnesením č. j. 25 A 4/2023-40 ze dne 10. 3. 2023 vyhověno.
7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
8. Soud na tomto místě zdůrazňuje, že pro jeho rozhodování je rozhodný skutkový stav ke dni napadeného rozhodnutí, nemůže proto přihlížet ke skutečnosti, která je mu známa z úřední činnosti, a sice ke zrušení vyvlastňovacího rozhodnutí jeho rozsudkem č. j. 25 A 31/2022-69 ze dne 16. 10. 2024.
9. Pokud se týče skutkového stavu, soud zjistil, že správní řízení bylo zahájeno na žádost stavebníka společnosti ČEZ Distribuce, a. s., podané dne 21. 10. 2021. Stavebník požádal o prodloužení platnosti územního rozhodnutí č. j. MUCT/34474/2019 ze dne 22. 8. 2019 na stavbu „Český Těšín, Smetanova 429/3, NNk“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, X, XG, XH a XCH v k. ú. X. Tato stavba je představována kabelovým vedením NN o délce cca 78 m pro nové odběrné místo – garáž na pozemku p. č. XB a XC. Důvodem nezahájení stavby je probíhající řízení ve věci omezení vlastnického práva zřízením věcného práva k pozemku p. č. X ve vlastnictví žalobkyně. Žalobkyně se žádostí nesouhlasila a uplatnila v řízení námitky. Rozhodnutím ze dne 15. 2. 2022 Městský úřad Český Těšín platnost územního rozhodnutí prodloužil o 3 roky od nabytí právní moci jeho rozhodnutí. K odvolání žalobkyně bylo toto rozhodnutí žalovaným dne 26. 5. 2022 zrušeno, neboť prvostupňový orgán řádně nevypořádal všechny námitky žalobkyně. Následně prvostupňový orgán rozhodnutím ze dne 30. 8. 2022 opětovně rozhodl tak, že platnost územního rozhodnutí prodloužil o 3 roky od nabytí právní moci jeho rozhodnutí. K odvolání žalobkyně žalovaný napadeným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutí potvrdil, pouze změnil ve výroku datum právní moci prodloužovaného rozhodnutí.
10. Správní orgány rozhodovaly podle tehdy platného ustanovení § 93 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona. Uvedené ustanovení znělo: „Dobu platnosti územního rozhodnutí může stavební úřad na odůvodněnou žádost prodloužit; podáním žádosti se běh lhůty platnosti rozhodnutí staví. Na řízení o prodloužení lhůty platnosti rozhodnutí se vztahují přiměřeně ustanovení o územním řízení s tím, že veřejné ústní jednání se nekoná a závazná stanoviska, námitky nebo připomínky lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení o zahájení řízení, jinak se k nim nepřihlíží.“
11. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že se nejedná o řízení formální, které by vždy vedlo k prodloužení doby platnosti územního rozhodnutí, ale správní orgán musí zaměřit své posouzení žádosti jednak na důvody žádosti, jednak na zkoumání případné změny poměrů, která by prodloužení bránila. Na druhou stranu z uvedeného ustanovení plyne, že v řízení se znovu neposuzují hlediska rozhodná pro vydání územního rozhodnutí (srov. např.

rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 111/2014-43 ze dne 20. 8. 2014, č. j. 6 As 74/2017-27 ze dne 8. 8. 2017).

12. Zásadní námitku žalobkyně lze uchopit tak, že plynutí času je faktorem, který by měl být vzat v potaz jako okolnost, která by měla zamezit dalšímu prodlužování platnosti územního rozhodnutí s ohledem na skutečnost, že je v důsledku uvedeného územního rozhodnutí omezena na svém vlastnickém právu a je vinou stavebníka, že si dosud neobstaral všechny podklady pro provedení stavby.
13. V obecné rovině lze přisvědčit argumentu, že liknavost stavebníka se započítáním stavby by mohla být důvodem pro neprodloužení platnosti územního rozhodnutí. V projednávaném případě však žádná liknavost na straně stavebníka nebyla ani tvrzena, natož prokázána. Délku sporu o vyvlastnění stavebník nijak negativně neovlivnil. Žalobkyně sice přichází s konstrukcí, že ji zavinil volbou špatné varianty, tím ale vnáší do řízení věc, která se v daném řízení neposuzuje a posuzovat nemůže, neboť byla posouzena již v řízení o původním územním řízení. To je ostatně také důvodem, proč nebyl stavební úřad povinen přerušit řízení, neboť jak správně uvedl na str. 9 prvostupňového rozhodnutí, nepřislušelo mu posuzovat nedořešené majetkoprávní vztahy. V případě neúspěchu žaloby proti vyvlastňovacímu rozhodnutí by přerušení řízení vedlo ke zbytečným průtahům, v případě úspěchu této žaloby by stejně nemohla být stavba realizována. Stavebníkem nezaviněné nevyřešení soukromoprávních titulů ke stavebnímu pozemku je standardně judikaturou aprobováno jako důvod k prodloužení územního rozhodnutí (z nedávné doby srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 104/2022-43 ze dne 12. 3. 2024). Pokud se týče vážení protichůdných zájmů, pak je třeba uvést, že blíže nekonkretizovaný zájem žalobkyně o zřízení parkovacích míst nemůže převážet nad veřejným zájmem na elektrifikaci, který již našel svou konkretizaci ve vydaném územním rozhodnutí.
14. S ohledem na obdobnost žalobních námitek s námitkami vznesenými v průběhu správního řízení soud v podrobnostech odkazuje na obsah napadeného a prvostupňového rozhodnutí, s nimiž se ztotožňuje.
15. Žádná ze žalobních námitek tedy nebyla shledána důvodnou, a soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. Výrok o nákladech řízení účastníků je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.
17. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť soud jim neuložil v řízení žádnou povinnost ani neshledal důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 10. prosince 2024

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje